

Tarihi Bir Yalan: “Filistinliler Topraklarını Sattı” İddiası

İsrail'in ulusal tarih anlatısı çeşitli mitler üzerine inşa edilmiştir. Bu mitler arasında Filistin'in boş bir ülke olduğu, Yahudilerin ülkesiz bir halk olduğu, Filistin'in çöl olduğu ve Yahudilerin bu çölü yeşerttiği, Filistinliler 1948'de vatanlarını gönüllü olarak terk ettiği vs pek çok iddia sayılabilir. Bunlara ilaveten yaygın mitlerden biri de Filistinlilerin topraklarını siyonistlere gönüllü olarak sattığı ve bu nedenle Filistin'in kaybedildiği iddiasıdır. Ulusal tarih anlatısında kullanılan tüm mitler birbiriyle işlevsel bir bütün olarak kurgulanmıştır ve her mitin hizmet ettiği çeşitli amaçları bulunur. 'Filistinliler topraklarını sattı' söylemi de İsrail'in işgalini ve gaspını Filistinlilerin kendi rızasıyla gerçekleştirmiş gibi göstererek İsrail'in sorumluluğunu gizleyerek İsrail'in kuruluş sürecindeki yerinden etme ve işgal politikalarını meşrulaştırmaya yaramaktadır. İsrail yanlı söylemlerde sıkça dile getirilen bu söylemin gerçeği yansıtmadığı, aksine siyasi amaçlı bir propagandanın ürünü olduğu tarihsel belgelerle ortaya konulmaktadır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminden itibaren, özellikle 19. yüzyılın sonlarında siyonist hareketin güç kazanmasıyla Filistin'e yönelik Yahudi göçü artmaya başlamıştır. Osmanlı, yabancıların Filistin'den arazi satın almasını kısıtlayan çeşitli kanunlar çıkarmış, göçlerle birlikte gelen siyonistlerin toprak edinimine ciddi sınırlamalara tabi tutmaya çalışmıştır. Buna rağmen bazı istisnalar, sahtekârlıklar ve aracılar üzerinden sınırlı sayıda satış gerçekleştirilmiştir. 1920'lerden itibaren İngiliz Mandası döneminde toprak edinimi daha sistematik hale gelmiştir. Siyonist kuruluşlar —özellikle Yahudi Ulusal Fonu (JNF)— aracılığıyla toprakların satın alınma çalışmaları hızlanmıştır. Bu toprakların önemli bir kısmı Lübnanlı, Suriyeli ve bazı Osmanlı sonrası Hıristiyan ve Dürzi elit ailelerden satın alınmıştır. Örneğin, Lübnanlı Hıristiyan Sursuk ailesi gibi büyük arazi sahipleri, Filistin'de fiilen yaşamayan ve toprakları kiracılar aracılığıyla işletilen kişilerdi. Yahudi Ulusal Fonu (JNF) veya Filistin'de Yahudi kolonizasyonunu destekleyen diğer kuruluşlar, bu tür uzakta yaşayan toprak sahiplerinden büyük parselleri satın alarak yerleşim kurmuşlardır.

Filistin toplumunda, toprak satışına karşı güçlü bir toplumsal ve dini direnç mevcuttu. 20. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren ulema tarafından verilen fetvalar, Filistinli liderlerin yayımladığı bildiriler ve aldığı kararlar, Filistinlilerin topraklarını Yahudi kuruluşlarına satmasını kesin biçimde yasaklamaktaydı. Satış yapan az sayıdaki şahıs, toplum nezdinde hain olarak damgalanıyor ve dışlanıyordu. Siyonistlerin yerleşim ve toprak satın alma faaliyetlerinin kısıt-

lanmasında Osmanlı döneminde yasaklayıcı politikaların çıkmasını teşvik edip destek olarak, İngiliz işgal döneminde ise Yahudi yurdu kurulması için kolaylaştırıcı politikalara karşı direnişlerini farklı şekillerde ortaya koyarak Filistin'deki varlıklarını ve statülerini korumak için çalışmalarını sürdürmüştür. Bu bağlamda, birkaç bireysel istisna üzerinden bir bütün halkın iradesinin çarpıtılması, tarihsel gerçekleri göz ardı etmek anlamına gelmektedir.

Filistin'de Osmanlı dönemi bittiğinde siyonistlerin elinde olan toprak miktarı yaklaşık 650.000 dönümdür. Bu Filistin topraklarının yaklaşık %1.5 una tekabül etmektedir. İngiliz işgal döneminin sonuna gelindiğinde 1947'de Siyonistlerin elinde olan toprak miktarı yaklaşık 1.600.000 dönüme ulaşmıştır. Bu da Filistin topraklarının %6-7 lik bir orana karşılık gelmektedir. Kısacası, 'Filistinliler topraklarını sattı' söylemi, Filistin halkının topraklarından gönüllü olarak vazgeçtiği ve yaşanan trajedinin kendi suçu olduğu şeklinde yanlış ve yanıltıcı bir anlatıdır. Filistinlilerin iradesini yok sayan, işgali meşru ve normal gösteren bu söylem, Filistin halkının zorla yerinden edildiğini, topraklarından gönüllü olarak vazgeçmek yerine korumak için yüzyıllardır büyük bedeller ödemeye devam ettiğini göz ardı ediyor.

Meltem Dilek

